

Een klein beetje België op de Veluwe

Wie kan zeggen dat zowel een nationaal kampioen in Nederland als een nationaal kampioen uit België uit zijn stal komt?

Tonnie van Ginkel. Cocinelle en Eclipse heten de tot de verbeelding sprekende voorbeelden.

Geen toevalstreffers, want de laatste inspectie van elf dieren laat een gemiddelde score zien van 88,4 punten.

TEKST ALICE BOOIJ

Bij het horen van de stalnaam Van 't Staverhul spitsen fokkers van Belgisch witblauwen hun oren. Dit prefix hoort namelijk bij de Nederlands kampioen van 2017: Van 't Staverhul Cocinelle (v. Imperial). En ook de Belgische kampioene Eclipse van 't Staverhul, een dochter van Germinal – in 2011 won ze de nationale keuring op Agribex – komt uit dezelfde stal.

Van 't Staverhul staat dus synoniem voor een zeer hoge kwaliteit vee. De man achter deze successen is Tonnie van Ginkel uit Uddel. Naast de 1500 kalveren op zijn vleeskalverbedrijf houdt hij een klein, maar bijzonder hoogwaardig koppel Belgische blauwen. 'Eigenlijk als hobby', vertelt Tonnie, die eenmaal pratend over zijn vee de ene na de andere anekdote oplepelt. 'Ik geniet van het vee, maar ook van de excursies naar andere bedrijven en het contact met de verschillende fokkers in België en Nederland.

Links een dochter van
Hazard (89,3 punten)
drachtig van Lego.
Rechts een dochter
van Idéfix, drachtig van
gesekst Attribut

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaar : **Tonnie van Ginkel**
plaats : **Uddel**
ras : **Belgisch witblauw**
aantal dieren : **20 stuks**
hoeveelheid grond : **7 hectare**

Kopen en verkopen, het zit in de natuur van Tonnie. 'Ik gun een ander ook het succes. Maar niet alles is te koop, hoor. Soms zijn er dieren die ik echt niet wil verkopen voordat ik weet hoe ze uitgroeien.' Toen collega-vleesveehouder Lammert Polinder langskwam en de inmiddels drachtige Capitale wilde kopen, zette Tonnie er een prijs op van 4500 euro. 'Toen was ze meteen verkocht, dat speet me toen wel', vertelt de veehouder, die uiteindelijk de koe weer terugkocht van Lammert. 'Om haar te spoelen en te prikken, maar dat was geen succes. Uiteindelijk hebben we nog een mooi Idéfixvaarskalf uit haar gevangen.'

En daarmee is het voor de fokkerij van Capitale nog niet klaar. Kortgeleden is de koe geslacht (653 kilo geslacht) en heeft Tonnie de eierstokken meegenomen naar CRV. 'Dan kan Aart van den Brink met ivp nog de laatste embryo's met haar maken. Ze had 41 eicellen, we hebben ze gecombineerd met gesekst sperma van Toscan en van Hazard.'

*Tonnie van Ginkel:
'Met ivp kan ik meer
verschillende stieren
gebruiken per sessie,
ook gesekst'*

Je moet opletten en dan is het ook geluk dat er dan zulke goede dieren uitrollen.'

Volle zus van Fly du Fond de Bois

Neem bijvoorbeeld Capitale du Fond de Bois (Attribut x Occupant). De volle zus van Fly du Fond de Bois kocht Tonnie aan op een leeftijd van acht maanden. 'We gingen toen wel drie tot vier keer per jaar naar Jean-Pierre Monfort in Les Avins', vertelt Tonnie lachend. 'Met een auto vol liefhebbers mooie koeien kijken. Zo ben ik ook in de Belgische witblauwen beland, ik ben gewoon een keer meegegaan.' Toen de vleesveehouder de moeder van Capitale zag, was hij onder de indruk en vroeg Monfort of hij wat uit de koe te koop had. Capitale dus. 'Ik heb haar voor 3250 euro gekocht. Later is Fly geboren en naar de ki gegaan. Toen had ik mooi een volle zus van een ki-stier op stal.'

Liever ivp

Uit beloftevolle dieren wil je graag zoveel mogelijk kalveren. Tonnie is daarom enthousiast over embryo-transplantatie, of liever nog ivp. 'Dan kan ik meer verschillende stieren gebruiken per sessie, ook gesekst', noemt hij als voordeel. De embryo's vers inzetten levert een drachtpercentage op van 70 tot wel 90 procent. 'Ik gebruik een speciale mineralenbrok om de vruchtbaarheid te ondersteunen', vertelt Tonnie en noemt dat een van de succesfactoren. 'Met 800 gram hiervan per dag houd ik mijn ontvangsters super in conditie.' Het nadeel van embryo-transplantatie vindt de vleesveehouder dat er altijd te weinig of te veel ontvang-

▲
Pastourelle de St.
Fontaine, de negenjarige
moeder van Vuiton en
Vidal de St. Fontaine

sters klaarstaan, omdat je nooit weet wat het resultaat is. Te weinig ontvangsters heeft overigens ook wel een voordeel. De Belgisch-witblauwvrienden van de Veluwe bellen elkaar dan nog weleens op: 'Ik heb een embryo, heb jij toevallig een ontvangster?' Op deze manier is ook Eclipse van 't Staverhul op het bedrijf gekomen. Het bleek een in-vitro-embryo van niemand minder dan Folie des Pahys en Germinal de Fooz. 'Het was een heel slecht embryo, invriezen had helemaal geen zin, met vers inzetten van het embryo was de kans op succes klein.'

Eerlijk gezegd was Tonnie niet overmatig enthousiast. 'De afstammingen van Folie waren gemiddeld, wel heel economisch, maar niet echt geschikt voor de keuring.' Het embryo bleef zitten en daar werd een heel goed vaarskalf uit geboren, weet Tonnie zich nog goed te herinneren. 'Ik werkte op de bouw, maar belde dat het wat later zou worden. Omdat het zo'n best kalf was, ben ik later naar het werk gegaan met een hele doos tompoucen.'

Dat was Eclipse, die in 2010 op de nationale keuring in Nederland nog op de vierde plek liep. 'Die kennen ze volgend jaar niet weer', zei de vader van Tonnie nog. Hij zag dat de Germinaldochter nog wat tijd nodig had. Voordat ze kalfde van Occupant verkocht Tonnie Eclipse haar aan Luc Mahoux, die furore maakte met de vaars in 2011. 'Niet meteen hoor', lacht Tonnie. 'In Libramont bleek ze 150 kilo meer te wegen dan de tweede koe in de reeks.' Het was voer voor critici, die suggereerden dat er met de geboortedatum was gerommeld. 'Het kon niet dat ze zo zwaar was', herinnert Tonnie zich het verhaal dat rond-

ging. 'Luc had er meteen oranje oormerken in moeten doen.' Tijdens Agribex in Brussel revancheerde Eclipse zich echter overtuigend: ze schreef historie door als eerste Nederlandse fokproduct kampioen te worden.

Nederlands kampioen Cocinelle

Nog een anekdote. Tijdens een van de excursietripjes kwam Tonnie op het bedrijf van Terbeck in Kersbeek-Miskom waar hij onder de indruk raakte van Hartje van Terbeck, die ze daar aan het toiletteren waren. 'Heb je nog wat uit Anna van Terbeck te koop?', vroeg Tonnie, die als antwoord kreeg: 'Zoek er maar eentje uit in dat hok.' 'Nu hou ik van makke dieren,' geeft Tonnie aan, 'dus de eerste die nieuwsgierig op me af kwam lopen, heb ik gekocht. Dat was een ontvangster die drachtig was van Café van Terbeck, de moeder van Van 't Staverhul Cocinelle. De algemeen kampioene van de NVM 2017 is met 90,8 de tweede hoogstgepunte Belgisch witblauwe koe in Nederland, maar er valt nog wel wat te verbeteren, vindt Tonnie. 'Het mag iets hellender en met wat meer onderbil.'

Cocinelle heeft haar stempel gedrukt op 't Staverhul, de straat waaraan Tonnie woont in Uddel. Dochters van Hazard, Sheriff, Fiacre, die op hun beurt weer drachtig zijn van Idéfix. 'Dat vind ik momenteel een van de beste stieren: lang, groot en breed.' En met een beetje inteelt, maar daar zoekt Tonnie bewust naar. 'Bijvoorbeeld twee keer Germinal twee generaties terug, daar krijg je de allerbeste van.'

Overigens, Cocinelle staat op het mesthok. Niet bij Tonnie, want 'voor afmesten heb ik te weinig ruimte'. Cocinelle werd niet meer drachtig. 'We hebben genoeg nafok en embryo's van haar en bovendien blijven de eierstokken van mij.'

Een opvallende dochter van de Nederlands kampioene is de veelbelovende en met 89 punten opgenomen Formule van 't Staverhul, een Hazarddochter die gaat kalven van Vuiton de St. Fontaine. 'Dat is een mooie combinatie van twee koefamilies uit mijn stal, deze verkoop ik niet', glundert Tonnie. De moeder van Vuiton staat ook bij hem op stal en dat maakt de combinatie extra bijzonder. Ze is een oude dame inmiddels met haar negen jaar. Pastourelle de St. Fontaine (v. Occupant) is niet alleen de moeder van Vuiton, ook van Vidal. Ze wordt nog steeds 'geprikt' en leverde vooral gemakkelijk embryo's in combinatie met Jet-Set van de Hondelee. 'Pastourelle is anderhalf jaar geleden hier gekomen, al een oudere koe, maar nog steeds interessant.'

Gemiddeld 88,4 punten

Ondanks alle fraaie successen blijft Tonnie nuchter. 'Je moet eerst al de kans krijgen een goede te kopen en ten tweede moet je er ook nog wat goeds uit fokken.' Het zijn echt niet altijd succesverhalen, geeft Tonnie aan. 'Je wordt niet altijd kampioen, ook niet met de beste.'

Toch is het genieten bij de verzameling afstammingen uit indrukwekkende koefamilies. Eind april is er op fokbedrijf 't Staverhul bedrijfsinspectie geweest. Elf dieren werden er gepunt en dat leverde een gemiddelde score op van 88,4 punten. 'Goed opletten en een beetje geluk', noemt Tonnie dit kleine stukje België op de Veluwe. |